

To je bila prav zanimiva zgodovinska razprava, posebnega pomena za sedanji družabni boj med avtonomičnim in centralističnim načelom, ker zgodovina davno preteklih let nas mora učiti trezne sodbe o današnjem položaju.

Veličasten je bil konec Leoninega zborovanja; ki se je vršil dne 28. julija ob 5. uri popoldne v dvorani deželne hiše. Dvorana je bila napolnjena odličnih gostov. Akoravno je celovski mestni zbor prepovedal županu, da pozdravi slovesno zborovalce, akoravno so verski in drugi nasprotniki na jako surove načine hujskali proti vsem, ki so se zborovanja udeleževali, prišli so vendar k slovesu najodličnejši možje celovski. Vlado je zastopal vladni svetnik Kozaryn, deželni glavar grof Goëss, general Russ itd. Tudi župan Neuner je bil navzoč, pa ne oficijelno, temuč le kot privatna oseba. Navzoča sta bila tudi knezoškofa dr. Napotnik in dr. Kahn, dvorni svetovalec in vodja finančne direkcije pl. Schwabe, knez Rosenberg, grof Hoyos, kanonik dr. Mlakar in vojaški duhovnik Tájek ter mnogo drugih; koroška duhovščina je bila častno zastopana.

Zboru je predsedoval baron Helfert z drugimi tovariši predsedstva. Po pesmi, katero je za zbor zložil in vglasbil dr. Kralik, so mil. g. knezoškof dr. Kahn v daljšem nagovoru poudarjali pomen Leonove družbe. Glavni tajnik prelat Schindler je obširno poročal o plodovitem delovanju družbinem v minulem letu in o nalogah, ki jo čakajo za bodočnost. Slavnostni govor je govoril gimn. prof. dr. J. Hann, ki je razpravljal v temeljitem govoru o krščanski umetnosti na Koroškem. Poslušalci so ta govor najživahnejše odobraval.

S primernim govorom je zaključil predsednik Helfert znameniti shod potem, ko je še prebral telegram vojaškega škofa Belopotockega, ki so bili vsled krsta v cesarski rodovini žal zadržani, udeležiti se zborovanja. Takih sijajnih znanostnih zborovanj še Celovec ni veliko doživel; celi deželi Koroški je ta občni zbor na čast Dal Bog, da obrodi trudapolno delo vernih učejakov obilen sad!

Gospodarske stvari.

Peronospora ali strupena rosa ter način, kako se tej bolezni obraniti.

(Govoril dne 27. maja na podučnem shodu središkega bralnega društva „Edinost“ Anton Kosi, učitelj in posestnik v Središču.)

(Dalje.)

Pri tolikem številu sistemov ali načinov, po kojih se narejajo brizgalnice, je pač težko, da skoraj nemogoče povedati, katera škropilnica je najboljša.

Tukaj imam jedno, koje je izdelal dunajski tovarnar Ig. Heller in sicer po sistemu »Vermorel«. Ta obstoji iz močne svitlo polirane bakrene brente.

Posebna prednost te škropilnice je ta, da se kaj lahko odpre. Treba je samo tri vijake, ki imajo ušesca, z roko odviti, na kar se posamezni deli kaj lahko drug za drugim odzamejo in osnažijo.

Gonilni vzvod ali roč, ki se lahko od desne ali leve strani vtakne v brento, je treba samo navzdol pritiskati, navzgor pa se pomika sam. Pri tej škropilnici lahko torej delavec goni roč z desno ali levo roko. Cena škropilnici je 14 gld.; po dogovoru se dobi ista tudi ceneje, zlasti, ako se jih naroči več skupaj.

Dobre škropilnice ima v zalogi tudi »administracija Weinlaube v Klosterneuburgu«.

Tudi brizgalnica tovarnarja Živica & Comp. v Trstu se je po mnogih vinorodnih krajih zelo prikupila. Njena prednost je med drugim zelo nizka cena; stane namreč 6 gld. 50 kr. brez brente in z brento 8 gld. 50 kr.

Izvrstna je tudi Syphonija, kakeršne izdeluje tvrdka Mayfarth & Comp. na Dunaju in pa Hellerjeva samodelujoča škropilnica. Ti dve škropilnici pa sta zelo dragi, vsaka namreč stane z zrakotlačno sesalko vred od 26 do 30 gld. Pri škropilnici »Syphonija« sem se tudi prepričal, da viničarjem ne ugaja posebno.

Od več posestnikov sem slišal hvaliti tudi škropilnice ljutomerskega trgovca Huber-ja. Njegove škropilnice, napravljene po takoimenovanem ljutomerskem sistemu, so zelo priproste in jednostavne, da zamore vsakdo z njimi ravnati. Cena škropilnici je 10 gld. z leseno brento in 14 gld. z bakreno brento.

H koncu še nekoliko besedic o tem, kako je z škropilnicami ravnati. Brizgalnice so kapital, kateri se naj kolikor mogoče dolgo ohrani, da pogosto popravljanje ali kupovanje novih škropilnic ne podraži preveč škropljenja.

Da se toliko brizgalnic pokvari, temu ni kriv vselej izdelovatelj, pač pa čisto oni, ki škropilnice rabi, ker z njimi pravilno ne ravna.

Predno se začne s škropilnico delati, treba da pripravo v vseh sklepih dobro namažeš; najboljšo za to je laško olje, kateremu si prilil nekoliko petroleja.

Ker za škropljenje pripravljena mešanica razjeda kovine, zato moramo bakreno raztopino kar najmanj časa ko mogoče s kovinskimi deli škropilnice v dotiki pustiti.

Kadar se škropilnice nehajo rabiti, moramo je vselej prav dobro s čisto vodo omiti. Tudi takrat, kadar smo z delom za par ur prenehali, n. pr. opoldne, je dobro škropilnico osnažiti. Najprimernejše je, da škropilnična brenta ali puta do polovice ali do vrha s čisto vodo napolni in potem izbrizglja. Tudi škropilnik ali razprševalec se mora pogosto snažiti.

Da se brizgalnica v resnici osnaži, o tem se prepričaj vselej sam, ako že sam nisi tega dela izvršil, zakaj na druge se v tem oziru ni vselej zanašati. Saj je znano, da še človek včasih poleg stoji, a se delo vendarle ne izvrši tako, kakor bi se moralo; zlasti kar se tiče snage, ne vzame se to vselej preveč natanko.

Ako bi imel kdo tudi bakrene dele, zlasti brento, rad vedno snažne, rabi naj solno kislino, katero dobi v vsakej specerijskejši štacuni. Jaz rabim za snaženje bakrenih brent pri škropilnicah z dobrim uspehom iz kornuzne moke in močnega jesiha ali octa napravljeno testo, s katerim bakrene dele drgnem; samo treba je, da se rabi to sredstvo še takrat, ko se še zmes bakrenega vitrijola na brenti ni preveč zasušila.

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 14. avgusta na Ptujski gori. Dne 16. avgusta v Stradnu, Sevnici, Vuzenici, pri Sv. Lovrencu nad Mariborom, pri Sv. Vidu niže Ptuja, pri Mariji - Trošt, pri Sv. Jakobu pod Kalobjem, v Mozirju, Strassu in Lembahu. Dne 17. avgusta v Jarenini, Brezju pri Mariboru in v Kapelah. Dne 19. avgusta pri Sv. Juriju ob Ščavnici in na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 20. avgusta pri Sv. Juriju ob Pesnici.

Dopisi.

Iz Mozirja. (Sv. birma.) Leto za letom se ljudstvo iz Savinjske ter Šaleske doline, iz bližnjih kranjskih ter celo koroških farà mnogobrojno udeležuje pobožnostij, ki se vrše ob porcijunkuli v Nazarijih. Tudi letos jih je prejel, kakor slišimo, čez 20 sto presv. obhajilo; a zapaziti je bilo že, v nedeljo prej, da je marsikateri pohitel iz daljnih krajev na božjo pot, da bi videl